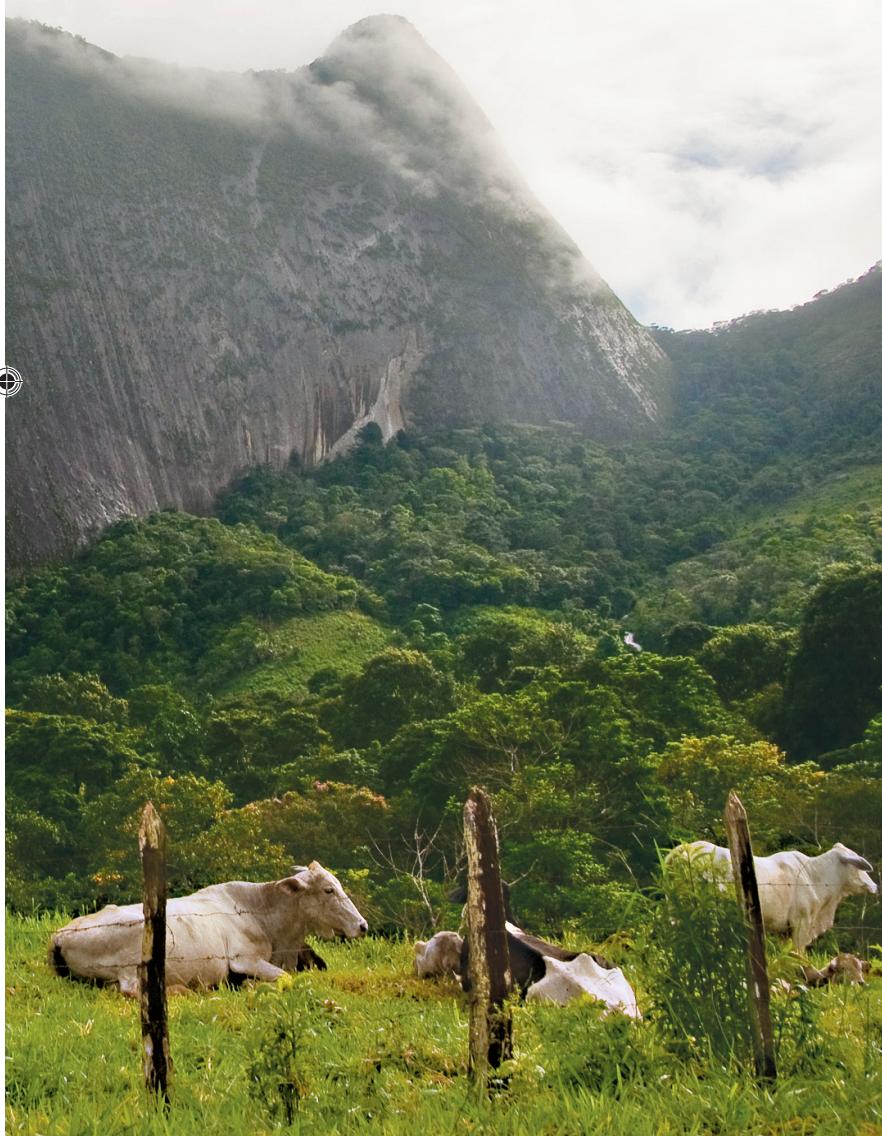

Ecomotion. Tento název vzbuzuje ve všech vyznavačích adventure racingu úctu a touhu. Když se přede mnou objevila možnost postavit se letos v dubnu na start tohoto závodu s brazilským týmem Selva Aventura, chvíli jsem váhal. Přece jen neznámé prostředí, Brazílie, džungle, všelijaká havěť, cizí tým...

Rozhodlo to, že jsem se měsíc před startem potkal na ostrově Chiloé s dvojnásobným vítězem závodu Paulom Romerem a ten mi řekl: „Opravdový zážitek je jít do toho se samotnými Brazilci.“ Tým už jsem znal z Patagonie: Caco, Marcelinho i Rose v týmu zůstali, jen jsem nahradil Ricarda, který se mezičít vydal na dráhu mnicha a odcestoval do Tibetu.

S blížícím se dnem startu k nám pronikaly různé zvěsti. Jedna z nich byla, že start bude na ostrově a že poslední noc před závodem budeme již na tomto ostrově spát. Nebylo to tak úplně mimo míšu, vzhledem k tomu, že se závod konal na úplném jihu provincie Bahía, tedy v místech, kde v roce 1500 poprvé přistál Pedro Álvares Cabral a objevil Brazílii. Podtitul závodu zněl „rediscover Brazil“ (znovuobjevit Brazílii).

Dostali jsme dvě sady map – v každé byla jedna velikosti cca A0 a ještě druhá, asi dvakrát větší. Výčetli jsme, že nás čeká asi 650 km, z toho zhruba polovina na kole, 180 km trek, 130 km pádlování, 8 km na koni a jedno kilometrové šplhání po laně (jumarování) na kopec. Čtyři dny se to bude různě střídat a končit máme po řece na lodích, až nás to spláchne do oceánu, kde je cíl.

Vyplovouváme

Večer odplovouváme na otevřené moře, kde máme strávit noc. Se svítáním se naše tři bárky probouzejí k životu a postupně přesedáme na kajaky. A to už kolem krouží vrtulník, lodě, fotografové a všechno se schyluje ke startu.

Ozval se výstřel z pistole, parník zahoukal a jedeme. Rosangela na háčku zběsile roztáčí pádro jak větrný mlýn, do vedení jde velice rychle Paul Romero s týmem QuasarLontra. Postupně se celé startovní pole řadí do vláčku a pluje k pobřeží. Koukám na buzolu – měli bychom plout trochu více doleva. Po čase vystupují z nudle a jedu svou cestou.

Ústí zátoky, kterou plujeme dál, jsme trefili přesně, ale pádlování nám moc nejde. Celkově jsme někde ke konci pole (cca 30. místo) a od vedoucího týmu dostáváme v prvním depu zhruba 20 minut. Další etapu – 30 km MTB v podstatě podél moře – měníme ve stíhačku. Už při kličkování z města předjíždíme několik týmů, abychom se posunuli zhruba na 16. místo. Přezout, zchludit se a vyrazit na první pořádnou etapu – 85 km treku.